eis aliquē detrahentē. ſtatim ad alta ſupbie
rapiunt̄ ⁊ a tergo emittūt ſtercora detractio
nis. de quibus dicit Job. xix. Cum ab eis re
ceſſiſſem detrahebāt mihi. Sed ſic nō fec. b
Johes q̄ habuit odorē patie cū grā ꝑ actione
mala ſuſtinēdo. Tertio liliū mitigat dolorez
q: dicit Bartho. in p̄ma practica. ꝙ membra
igne leſa liliū ſanat. q: ſuccus ē maturatiu⁹
⁊ ſanatiu⁹ aduſtionē apoſtematū ⁊ tumoruz
vel ſm auctorē ꝓprie. li. xvij. Liliuz et folia
eius decocta ⁊ impoſita videlicz ad loca cō-
buſta dolorē mitigāt Sic corda hūana cupi
ditate leſa. ſanat beat⁹ Johannes. qui tā ſe-
dule ⁊ ardent̄ cōtra auariciā p̄dicauit dicēs
illud Senece ad lucillū in epiſtola. Nemo ē
deo dignus niſi q̄ opes cōtēpſerit. q̄ſi dimit-
tendo inordinatum amorē. Et hoc pz i duo-
bus iuuenibus auaris in legenda. Jtē liliuz
emollit. valet eni contra duritiem ſplenis. ſi
eius ſuccus oleo veteri admixtus ⁊ bene co
ctus ſplenis tergio inungat̄. Sic. be. Johes
emollit ad pietatē. quoꝝ cor induratū erat q̄
ſi lapis. Job. xlj. Et per ſe miſerias hominū
nō ſolū ſpūales ſed etiā corporales releuauit
Nam gemmas valde precioſas q̄s carō phs
ob mundi gloriam in foro frangi fecerat. fa-
cta oratione ſolidauit. ⁊ illis venditis p̄ciuz
pauperibus erogauit.

Sermo in die pentecoſtes.

De excelſo miſit
ignē in oſſib⁹ meis ⁊ erudiuit me.
ita ſcribit̄ Threñ. j. A Ualdē ne
ceſſe ē homini qui vult ire ad alienā regionē
vt habeat bonū cōductorez. ⁊ probat̄ in na/
tura irūdinū. que cū volunt ire ad maris in/
ſulam hyeme adueniente. ſit̄ in magna multi
tudine cumulant̄ circa litus maris. ⁊ nō ſta-
tim volant ꝑ mare niſi venerit eis bonus du
ctor. ⁊ iſte ē vent⁹ flans qui directe eos pel/
lit ad inſulas quas tendunt. ⁊ niſi ſtatim vē
tum hmōi habebūt iter nō ſtatim arripiunt.
Et vt dicūt experti q̄ñ fatigant̄ in volatu ad
mare ſe deponūt. alā dexterā erigūt pro ve-
lo ⁊ ſiniſtra ſe regūt tanꝗ̄ gubernaculo. ⁊ ſic
vſq̄ ad inſulas ꝑueniūt. interdū volando ⁊
interdū nauigando. Ad idē refert Amb. in
hexa. de ciconijs. quādo volant ꝑ mare ha-
bent duces cotornices que cōtra aues īfeſtaſ
ſe opponunt. Jdem probat̄ q: naute nauiga
tionē nō incipiunt niſi viderint ventū ꝓſpe-
rum. illud etiam ponitur in ſcriptura Exod.
xiij. de filijs iſrl̄. qui cum deberēt ire in terrā
promiſſionis ductorē diutius expectabant.
⁊ abſq̄ duce ire noluerunt. veniente autem
moyſe qui fuit ductor cum eo exierūt. Spiri
tualiter aūt peccator ꝓpter peccatū ſuū lon-
ge eſt a deo. ⁊ de⁹ longe ab eo. ſm illud Pro
uerb. xv. Lōge ē dn̄s ab impijs. Cui concor
dat ps̄. cxviij. Longe a peccatorib⁹ ſalus. q:
ipſe abijt. ſ. peccator in terrā longinquā cū fi-
lio ꝓdigo. Luce. xv. Jdō ſi ecōtra i viaz
ſalutis ire voluerit. oportet ꝙ habeat ductorē
bonū. ⁊ iſte ē ſanctus ſpūs. quē deſiderabat
ꝓpheta dauid cū erraſſet dicēs. Spūs tuus
bonus deducet me in terrā rectam. ps̄. cxlij.
Similiter de hoc ductore d: Neemie. x. Spi
ritū tuū bonū dediſti eis. qui doceret eos et
duceret. Et hic ductor figurat⁹ ē Exod. iiij.
Jn columna nubis que protexit filios iſrael
ab arbore ſolis ꝑ diē ⁊ ducebat eos. Similit̄
⁊ ꝑ columnā ignis que lucebat eis per noctē
De iſta columna d: Neemie. ix. Per diē ig-
nis. per noctē columna nubis. Per diem ig
nis. per noctē nō defuit eis columna vt du/
ceret eos per viā. ⁊ ſpūm bonū tribuiſti eis.
¶ Spūſſanct⁹ dicit̄ columna nubis. quia i
die claritatis ⁊ puritate cordis p̄ſtat homi
refrigeriū. ſed in nocte peccati illuminat pec
catorē. Jdō. b. Aug⁹ dum fuit in nocte pecca-
ti petijt vt ſpūſſanctus eū illuminaret q̄ñ di-
xit in li. ſolilo. c. xxvj. O lux q̄ ſemꝑ luces ⁊
nō extingueris illumina me. o vtinā arderez
ex te ignis ſancte. q̄m dulciter ardes. ſacrate
q̄ luces ⁊ ꝗ̄ deſiderant̄. ve his q̄ nō ardent
in te. hec ille. Q: ad hoc miſſus ē ſpūſſanct⁹
vt homies in eo ardere debent ⁊ erudiri. ſm
qd̄ teſtat̄ ꝓpheta in verbis p̄miſſis. De ex-
celſo miſit ignē. i. ſpūm ſanctū in oſſib⁹ meis.
Jn quibus verbis duo tanguntur. Primo
miſſionis ſpūſſancti vtilitas. ibi. De excelſo
miſit. Secūdo ad ignē illū ſollicitās. ibi ignē
De primo ē notandū ꝙ ſpūſſanct⁹ miſſus eſt
p̄ncipalit̄ ꝓpt̄ q̄nq̄ p̄mo vt mortua viuifica
ret. qd̄ probat̄ in natura ſolis. Sol eni
habet virtutē viuificatiuā. q: nihil pōt viue
re vbi non pōt virt⁹ ſolis ꝑtingere. Jdō dicit
Areſt. ij. phiſi. homo generat hominē ⁊ ſol.
Dicit etiā cōmentator. iij. methe. ꝙ calidi ci-
neres viuas faciunt muſcas dicēs. Muſce
que ſunt in aqua mortue. ſi calidis imergan/
tur cinerib⁹. mox euolantes reuiuiſcunt. Et
hoc ſi pōt facere natura. multo fortius h̄ po-
tens ea facere creator naturaꝝ ſpūſſanctus
cū deſcenderit in cor hominis illud viuificat
⁊ a peccatis excitat. Jdō legit̄ in vitaſpatruz
ꝙ abbas nomine Johannes dixit. Sic plu-
uia rigat arbores ⁊ terrā vt incipiant vireſce
re et reuiuiſcere. ⁊ bene producere ramos et
herbas. ſic ē q̄ñ ſpūſſanctus deſcēdit i corda

peccatoꝝ. vireſcūt quodāmō ⁊ renouanť et
ꝓferūt folia bonoꝝ opeꝝ ī timore. Idē legiť
Ezech. xxxvij. Et ſpūſſanct⁹ eduxit ezechie-
lē in medio cāpi plenū oſſib⁹ mortuoꝝ q̄ erāt
ſicca vehemēter. ⁊ dixit. Fili hoīs putas ne
viuant iſta. Et ſubdiť poſt pauca. Ecce imit
tam in vos ſpūmſanctū ⁊ viuetis. Et dixit
dn̄s ad Ezechielē. Vaticinare fili hoīs ⁊ di-
cas ad ſpūm a quattuor ventis. veni ſpūs ⁊ ī
ſuffla ſup interfectos iſtos ⁊ reuiuiſcant. qđ
factū ē. Spūaliter p cāpū mund⁹ pōt intelli-
gi in quo ſunt multa corpora peccatoꝝ mor-
tuoꝝ ſicca. i. anime mortue in peccatis. caren
tis pinguedine grē. ille inq̄m. ſi debent reui-
uiſcere neceſſe ē ſpūmſanctū ad ſe vocare. iđ
dicat quelibet talis fidelis aīa. Veni ſancte
ſpūs ab orientali vento. qꝛ cognitionē das q̄
te intelligimus. ⁊ hec ē vita eterna vt ꝯgſcāt
te ſolū deū veꝝ ⁊ quē miſiſti ieſum chriſtum
Joh. xvij. Veni a vento auſtrali fecundans
aīam meā. vt fluant aromata grāꝝ actionum
Veni a vento occidentali. ⁊ occide in nobis
vitia vt tibi ſoli viuam⁹. Veni a vento aq̄lo-
nari. ⁊ repelle a nobis oīe malū. Veni ergo
⁊ infla. i. inſpira grām tuā ſup interfectos. i.
nos hoīes mortuos in peccatis ⁊ reuiuiſcant
i. grām vite recipiant. Secūdo miſſus ē ſpūſ
ſanctus vt immūdos purificaret. Et h̄ ꝓba-
tur in ſole qui hꝫ virtutē purificatiuā qꝛ radi
orū ſuoꝝ diſperſione ſubtiliat aerē. ⁊ fugat
aurā peſtilenticaꝫ vt diť autor ꝓprie. li. viij.
Videm⁹ etiā ꝙ ī menſe iunio in q̄ mō ſumus
qn̄ ſol intrat cancrū. deſiccat humores ī radi
cib⁹ ⁊ lutū exiccat in plateis. ⁊ via mūdať. ſic
ſol ſpūalis ſpūſſanct⁹ cū venerit in mētē hoīſ
expellit oēm imūdiciā vitioꝝ. ⁊ inflāmat eaꝫ
charitate. Et hoc teſtať Amb. in ſmōe Dul
cis ē ignis ſpūſſancti. qui ꝯſumit rubiginem
peccatoꝝ ⁊ cor accēdit in amore trinitatꝭ. Iđ
caniť in ſequētia hodierna. Tu purificator
omniū flagitioꝝ ſpūs. purifica noſtri oculuꝫ
interioris hoīs. Et eſt notandū. Res que de
bet perfecte purificari. debet lauari in aqua
⁊ poſt poni in calore. Quia dicit Theophil⁹
Uniuſcuiuſqꝫ lotio ꝯſiſtit in cinere ⁊ calore.
Ad ꝓpoſitū. Spūſſanct⁹ đꝛ aqua mūda.
Ezech. xxxvj. Effundam ſup vos aquā mū
dā ⁊ mundabimini ab oībus inq̄namētis ve
ſtris. qui hanc aquā ſpūſſancti grām vult ha
bere debet eē humilis. qꝛ ſcim⁹ ꝙ aque ī mon
tib⁹ nō ꝑmanēt. ſꝫ ad valles fluant ⁊ ibi req̄e
ſcant. Sic grā ſpūſſancti corda purificās nō
manēt in ſupbis. qđ figuratū eſt. j. Regū. ix.
⁊ c. ſequētibus de ſaul. Qui cū eſſet humilis
factus ē rex in iſrł. ⁊ dn̄s dedit ſibi ſpūm bo-
num. ſed poſtq̄ꝫ fact⁹ ē ſuperbus tulit ab eo
ſpiritū ſanctū. ⁊ ſpūs malus eū exagitabat.
Ideo dicit Jacob⁹ in Cano. c. iiij. De⁹ ſup
bis reſiſtit humilibus autē dat grām. i. dene
gat ſupbis dona gratie. O hō ſi vis mūdari
diſcas humiliari. vt in te req̄eſcēt aque gra-
tie ſpūſſancti. Qꝛ dicit Eſa. lxvj. Sup quē
req̄eſcit ſpūs me⁹. niſi ſup humilē. Sup quo
dicit Amb. Eſto humilis ⁊ quiet⁹ vt ī tuo af
fectu requieſcat dn̄s. Etiā ſi hō vis adhuc ꝑ
fectius mundari. adhibe cinerē ꝯtritiōis. et
calorē charitatis. Qꝛ diť Aug⁹ de ſpū ⁊ aīa
ita familiaris ē dei charitas vt ibi eſſe nolit.
vbi charitas nō fuerit. Cū aūt q̄s charitatē
hr̄e incipit. ſpūmſanctū habebit. ⁊ h̄ probat
dn̄s in euāgelio hodierno Joh. xiiij. Si q̄s
diligit me ſermonē meū ſeruabit. ⁊ pater me
us diligit eū. ⁊ ad eū veniem⁹. ⁊ manſionem
apud eū faciem⁹. Tertio miſſus ē ſpūſſanct⁹
vt indoctos doceat. qđ probat. be. Greg⁹ in
Omeł. hodier. Libet oculos fidei ī v̄tute hu
ius opificis attollere. ⁊ ſparſim p̄res veteris
teſtamēti ꝯſiderare. Ecce aperꝭ is eiuſdē ocu
lis fidei Dauid. Danielē. Petrū Paulum.
Mattheū. ⁊c. intueor. et ſpūs iſte ſanctus
qualiter ſit artifex cōſiderare volo. ſꝫ ī ipſuꝫ
cōſiderādo deficio. Impleuit nanqꝫ citharē
dā puerū. ⁊ pſalmiſtam fecit. impleuit paſto
rē ⁊ ꝓphetā feť. Impleuit abſtinētē pueruꝫ
⁊ iudicē ſenū feť. Impleuit piſcatorē. ⁊ p̄di-
catorē fecit. Impleuit ꝑſecutorē. ⁊ doctorē
gentiū fecit. Impleuit publicanū. ⁊ euange-
liſtam fecit. O qualis ē artifex iſte ſpūs. Nā
ad diſcendū mora non exigiť. mox eni cū teti
gerit mentē docet. ſolūqꝫ tetigiſſe docuiſſe ē.
Quarto miſſus ē ſpūſſanctus. vt calidos re-
frigeret. Dicūt naturales ꝙ ardor inordina-
tus multū ē nociu⁹. vt in febricitantib⁹ q̄ ma
ximū aliq̄n patiunť calorē Iđ tales appetūt
infrigidari vel refrigerari. ⁊ hec refrigeratō
pōt fieri p ptiſanā qui ē potuſ vtilis febricitā
tibus ⁊ calidas paſſiones habentibus. qꝛ vt
dicit Pli. in ſpe. na. ⁊ glo. ſup. ij. Regum. j.
Hec aqua mitigat calorē ⁊ alterat. ſitimqꝫ ſe
dat. Spūaliter totus mundus ē in ardore in
ordinato auaricie. luxurie ⁊ ſupbie. ſm illđ
j. Johis. ij. Oē qđ eſt in mūdo. aut ē ꝯcupi-
ſcētia carnis aut cōcupiſcētia oculoꝝ. aut ſu
perbia vite. Ideo dicit in eadem cano. ꝙ to-
tus mundus in maligno poſitus ē. i. in malo
igne cōcupiſcētiaꝝ predictaꝝ. ⁊ hunc ignem
fecit diabolus vt totus mundus inde inflā-
maretur. ⁊ eſt valde nociuus. quia tandē ꝑ-
ducit ad mortem culpe ⁊ gehenne. Idcirco
contra hunc malum eſtum dat⁹ ē ſpūſſanct⁹

in ſpē flatus vel venti. ſm illud. Act. ij. Fa/
ct⁹ ē repente de celo ſonus tanq̄ aduenīetis
ſpūs vehemētis. i. venti. Et h̄ iō vt talem ar
dorē refrigeraret. ⁊ hūc debem⁹ ad nos tra=
here. Recte ſicut facit draco q̄ ē aīal caliduꝫ
⁊ ſitibundū. vt dicit glo. ſup Leuit. xiiij. ꝙ
vix pōt in aqua ſatiari. et iō aperit os ſuum
cōtra ventū ⁊ ſic extinguit ardorē ſitis. ⁊ qꝛ
maximus ē vent⁹ cū velū nauis volat ad ip=
ſum. vt ibi hauriat ventū frigidū. ⁊ qn̄qꝫ ꝓ/
pter magnitudinē corporis ſubuertit nauem
ſed naute qn̄ vident appropinquare ipſū de
ponūt velum vt euadant periculum. ⁊ ꝑ hoc
itelligunt potatores. qui ita ſunt ſitibundi.
qꝛ in aquis luxurie ⁊ auaricie nō poſſunt ſa=
tiari. Iō aperire debēt os ſuū cōtra ventum
ſpūſſancti. ⁊ ſic ſitim ſuā extinguūt ⁊ ſic fecit
Dauid qui dixit pſ̄. cxviij. Os meū aperui
⁊ attraxi ſpūm. Quinto miſſus ē ſpiritusſan
ctus vt infirmos adiuuet. Et hoc probat in
ſīſ. Videm⁹ eni ꝙ nauis ꝑ ſe deſcendit. duꝫ
eſt in mari aut flumine. ſed nō pōt aſcēdere
niſi ꝑ adiutoriū flantis venti in velo. Etiaꝫ
molendinū venti nō pōt molare ſine vento.
Ita ex nobis labimur in peccatū ⁊ in ifernū.
⁊ nō poſſum⁹ aſcendere in celū niſi per adiu=
toriū ſpūſſancti. Iō dicit ſanct⁹ Paulus ad
Roma. viij. Spūs adiuuet infirmitatē nr̄aꝫ
Et. pſ̄. xxxij. Spūs oris ei⁹ oīs virt⁹ eorum
ſcꝫ hominū. Quantū ad ſecūdū ē notanduꝫ.
ꝙ dn̄s largus vbicūqꝫ venerit portat ſecum
dona multa. ditādo illuꝫ ad quem venit. qđ
figuratū ē. Gen̄. xxx. vbi legit ꝙ patriarcha
Jacob ꝑgens meſopotamiam ad viꝝ cui no
men laban apud quē ꝑ aliqua fuit tp̄a. ⁊ ex
illius pn̄tia laban fuit ditatus. Iō dixit ad
eū Jacob. Modicū habuiſti anteq̄ venirē
ad te. ⁊ nunc diues fact⁹ es. bn̄dixitqꝫ tibi do
minus ad introitū meū. Et idē affirmat labā
dicēs. Inueni grām in ꝯſpectu tuo. ⁊ expe=
rimēto didici. ꝙ bn̄dixit mihi de⁹ propter te
¶ Spūaliter ſpūſſanct⁹ ē dn̄s largiſſimus
ipe eni ē pater paupeꝝ. ſ. paſcēs paupes. ipe
dator muneꝝ omniū. Iō petijt eccl'ia dicens
Veni pater paupeꝝ. veni dator muneꝝ. q. d
in aduentu tuo oēs paupes ſpūaliter ditant
⁊ oēs generalit remunerāt. Scit eni ſancta
eccl'ia ꝙ aduentus huius dn̄i largiſſimi non
ē inanis. ſed multū proficuus. qꝛ portat ſecū
ſeptē dona in proprietatibus ignis deſigna=
ta. quib⁹ ditat illos ad quos venit. ¶ Pri
mū ē donuꝫ timoris. ⁊ ſignat in prima ignis
proprietate. que eſt ꝙ purgat metalla. q̄ ali=
as nō pn̄t purgari a rubigine ⁊ ſcoria. ſed ad
ignē ꝓiecta purgant. vt dicit mgr̄. lib. x. pro
prieta. Sic donū ſpūſſancti timoris purgat
mentē a rubigine peccati. Juxta illud Eccī.
j. Timor dn̄i expellit peccatuꝫ. Cui ꝯcordat
b. Hiero. Nulla res ab oī peccato nos ſuat
ſic imunes ſic timor dn̄i. qꝛ expellit peccatuꝫ
⁊ timorē ſupplicij ⁊ hoc pꝫ Exo. j. đ obſtetri
cibus que deū timuerūt iō a peccato receſſe=
runt ⁊ pueros nō occiderūt. Idē pꝫ. ij. Ma
chab. vj. de eleazaro q̄ deū timuit. Iō dixit
propt timorē dn̄i hec libent patior. Et notā=
dū ꝙ per hoc donū timoꝛ ſpūſſāct⁹ ditat ho
mines ſpūaliter ⁊ interdū corporaliter. Qꝛ
dicit pſ̄. Nihil deeſt timentib⁹ deū. Et ideꝫ
intellexit Tob. qui dixit filio ſuo. c. iiij. No=
li timere fili mi pauperē quidē vitā gerimus
ſed habemus multa bona ſi timuerim⁹ deuꝫ
¶ Et hoc probat elemoſynari⁹ patriarcha
alexandrin⁹ de duobus ſutorib⁹ q̄ cōpatres
fuerūt. quoꝝ vn⁹ bon⁹ artifex. ⁊ ſemꝑ habu
it multa bona. Cui ſemel dixit paup. Impoſ
ſibile ē quin alia fruaris arte. cum ego meli=
or artifex ſemꝑ egeam ⁊ tu ſemꝑ abundas.
cui ille. Chariſſime ſcias me inueniſſe theſau
rū. ⁊ ſi iuraueris ſecretū velle tenere ducā te
mecū ad locū. ⁊ fecit ſic. Surgentes igit ma
ne vidētes eccl'iam dixit abūdans pauperi.
intremus eccl'iam ⁊ rogem⁹ deuꝫ. Primo ne
faciamus aliq̄d vn̄ malū accidat nobis ⁊ fe=
cerūt. et audiētes miſſam facta ē dies clara.
tunc dixit alteri. Ecce dies eſt redeamus do
mū vſqꝫ in aliā diē. ⁊ ſic ſecūda die ⁊ multo=
tiens fecerunt. ⁊ tandē illi dixit. Scias cha=
riſſime ꝙ nō inueni alios locos thezauroruꝫ
niſi eccleſiā ⁊ timorē dn̄i. ⁊ cōfido in eū. ⁊ ſic
fac tu. ⁊ ſimiliter abūdabis. Qđ cū ille face=
ret ſimiliter abūdauit. Iō poſſum dicere in
his mechanicis. ꝙ ſubtilitas artificij eas nō
ditat ſi timor dei ibi nō fuerit. timeāt ergo de
um ⁊ certe abundabūt. Secūdū donū ſpūſ=
ſancti ē donū pietat. ⁊ ſignificat in hac natu
ra ignis. qꝛ liquefacit dura vt aurū ⁊ argen=
tū. ⁊ facit ea fluxibilia. ſic ſpūſſanctus veni=
ens in cor hois per donū pietatis. facit illud
molle ⁊ ad fundēdū lachrymas. ſm illđ. pſ̄.
cxlvij. Flauit ſpūs tuus ⁊ fluent aq̄. ſ. lachry
maꝝ. ſicut pꝫ de maria magdalena. Luc. vij
que habuit cor duruꝫ dūmodo fuit in pecca
tis. ſed quācito venit ſpūſſanct⁹ ꝑ hoc donū
cor eius ſtatim factū fuit fluxibile. ita vt pe=
des ieſu largiſſime madidaret. ſic etiā ſpūſſā
ctus per hoc donū facit dura corda ad cōpa
tiendū proximis valde mollia ⁊ largit tribu
endum. Et hoc legit exemplo. ¶ Fuit quī
dam nomine Petrus tam duri cordis ꝙ nū=
q̄ alicui paupeꝝ de bonis ſuis aliq̄d dabat.

Quadam die multi paupes ꝯuenerūt. ⁊ de
eius parcitate tractauerūt. Tūc vn⁹ illoꝛum
ait. Volo vadiare ꝙ a petro elemoſynā poꝛ=
tabo. iuitq; ad domū eius ⁊ cepit ante mēſaȝ
eius infeſtare. nec ille voluit illum exaudire
Cumq; ſepi⁹ repulſam pateret illud videns
paup petit vehementi⁹. abire tñ noluit. Con
tigit aūt diuiti ꝙ calidus panis poꝛtaret qḋ
vidēs paup cepit vehemētius ꝓ elemoſyna
rogare. ille aūt arrepto pāe mendicū ꝓiecit
dicēs. vade ad diabolū. Quē ille accipiens
ad ſocios iuit. ⁊ eis geſta narrauit. Sȝ qua=
re fuit tam dur⁹ ad dandum pauperib⁹. certe
ideo. q: ſpūmſanctū nō meruit accipere cum
dono pietatis. Poſtq̄ȝ autem ſpūſſanct⁹ ve=
nit in coꝛ illius valde miſericoꝛs eſt effectus
Cum eni predictus diues quadā vice iuit ad
eccl'iam. occurrit ei paup nudus petēs ab eo
veſtimentū. qui ſtatim exuens optima veſti=
menta dedit ei. ⁊ qui pꝛius dari pauperi no=
luit fruſtuȝ panis iam tribuit miſericoꝛditer
optimū veſtimētū. ⁊ qui pꝛius cū īdignatio
ne pauperem repulit. iam oībus petentib⁹ in
differenter pie tribuit. O admirabile donum
ſpūſſancti. qḋ dura coꝛda facit mollia ⁊ tena
ces diuites facit tā ſubito miſericoꝛdes. Ve
ni igit o ſancte ſpūs cū dono pietatis perfla
oꝛtū nr̄i coꝛdis ⁊ fluent aromata largitatis
Tertium donum ſpūſſancti eſt donuȝ cōſilij
⁊ ſignificat per hanc naturā ignis qua ſe ele=
uat ⁊ tendit in altū. ſic videm⁹ de flāma. Sic
ſpūſſanct⁹ veniens cū dono concilij. facit vt
mens hominis ad deū ſe eleuat. ⁊ que ſurſuȝ
ſunt querat ⁊ ſapit. Q: conſulit ei illud Apl'i
ad Coll'. iij. Que ſurſū ſunt ſapite. nō que ſu
per terrā. moꝛtificate mēbꝛa veſtra que ſunt
ſuper terrā. foꝛnicationē immūdiciā. libidi=
nem ⁊ cōcupiſcētiam malā. ⁊ auariciā fugite
Et hoc donū ſpūſſancti habuit Joſeph. De
quo legit Gen̄. xxxix. ꝙ vxoꝛ Putiphar vi=
dens. Joſeph ꝙ eēt pulcher facie ⁊ decoꝛus
aſpectu. dixit ei. doꝛmi mecū. Jlle autē ī hāc
īmūdiciā noluit ei aſſentire. Sed vñ habuit
hoc. certe a ſpūſancto. qui ſuadet fugere foꝛ=
nicationē ⁊ adulteria dicēs ſm apl'm ad He
bꝛe. xiij. Foꝛnicatoꝛes ⁊ adulteros iudicabit
dñs. i. cōdēnabit. Quartū donū ē donum in
tellectus. ⁊ ſignatur per hanc naturā ignis.
q: lucet ⁊ loca tenebꝛoſa illuiat ſic ſpūſſanct⁹
ꝑ donū intellectus veniens illuminat coꝛda
noſtra tenebꝛoſa. Jdeo petebat Dauid. pſ̄.
cxviij. dicens. Da mihi intellectū vt diſcam
mandata tua dñe. Jſtud donū petere debēt
luxurioſi. in quib⁹ luxuria nō fugat melius
niſi per intellectū ſcripturaꝝ. iō dic Hiero. i

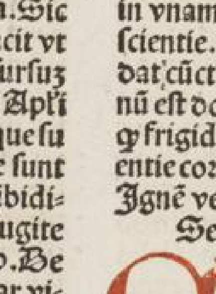

epl'a ad ruſticū monachū. ⁊ ponit de conſe.
diſ. v. c. Nunq̄ȝ. Nūq̄ȝ deuia ſit man⁹ tua ab
vſu ſcripturaꝝ. ⁊ vitia carnis nō amabis. Et
hoc pȝ de quodam iuuene noie Valemon lu
xurioſo de quo refert Vale. in policrate. lib.
vj. c. vlt. Q ſemel intrans ſcholas phoꝝ ter/
tie noctis mane ⁊ totā noctē cōſumpſit in pe=
tulantia. quē vidēs mgr̄ cepit diſputare con
tra vitia carnis. ⁊ ille audiens poſtergauit
oēm īmūdiciā. ⁊ crinile q̄ coꝛonat⁹ erat pꝛoie
cit in terram. ⁊ ſubito in alium adoleſcentem
ē mutatus. Quintū donū ē donū foꝛtitudis
⁊ hoc ſignat in natura ignis ꝙ conſolidat te
ſtam vel ollam. Sic ſpūſſanctus per donum
foꝛtitudinis ꝯfoꝛtat hoīes ad foꝛtit ſuſtinen
dum. ſic patet de ſancto Stephano quem in
tantū roboꝛauit vt poſſet reſiſtere oībus ad=
uerſarijs. Act. vij. Similit de ſancto Paulo
ad Roma. viij. cū dixit. Quis nos ſepabit a
charitate chꝛiſti. an gladi⁹ an fames. ⁊c. q. d
certe nō. Jdē pȝ de alijs apl'is. Nā petr⁹ qui
pꝛius ancille vocē ꝑtimuit. poſtq̄ȝ accepit in
die pentecoſtes ſpūmſanctū tria milia homi
num iudeoꝛum audacter inuaſit eis p̄dican=
do chꝛiſtū ⁊ vicit eos. ⁊ ad fidēq; conuertit.
Act. ij. ſimiliterq; ⁊ de alijs apoſtolis dicit.
Act. v. Jbant apoſtoli gaudentes a conſpe=
ctu conſilij. Sextum donū eſt donū ſcientie
⁊ ſignatur per naturā ignis. ꝙ cōgregat mul
ta ligna in modicū cinerem. ⁊ multa metalla
in vnam maſſam. ſic ſpūſſanctus per donum
ſcientie. Jdeo dicit. b. Bern̄. Perfecte ſcire
dat cūcta gaudia cognoſcere. Septimū do
nū eſt donū ſapiētie. ⁊ notat in natura ignis
ꝙ frigida accēdit. ſic ſpūſſanct⁹ ꝑ donū ſapi=
entie coꝛ hoīs ignit. Jdeo dixit dñs Luc. xij
Jgnē veni mittere in terra. ⁊ volo vt ardeat

Sermo in die coꝛpoꝛis chꝛiſti.

Caro mea vere ē
cibus. ⁊ ſanguis meus vere ē potus
Joh. vj. S Sapiēs pat familias quando
viderit diē exitus ſui. ſiue moꝛtē appꝛopinq̄
re ſolet filios filiaſq; ſuas ⁊ amicos cōgrega=
re. bona eis diſtribuendo. ⁊ teſtamētū eis fa
ciendo. Sed dūmodo ſan⁹ ē ⁊ ſuperſtes vti/
tur pꝛo ſe bonis. ſm cōſiliū ſapientis. Ecci.
xxxiij. Audite me oēs magnati. ⁊ oēs popu=
li filio ⁊ mulieri fratri ⁊ amico. ne des ꝑtātez
ſuper te in vita. ⁊ ne dederis alijs poſſeſſio=
nem tuam. ne foꝛte peniteat te dum adhuc ſu
peres et aſpiras. et immutabit te omnis ca
ro melius eſt vt filij tui te rogent. q̄ȝ te reſpi=
cere ī manus filioꝛum tuoꝛum Et ſubdit Jn
die cōſumptionis tue in tēpoꝛe exitus tui di=

Nota diligenter